فرخ‌رو پارسا

زنی که آموزش را راهی برای تغییر آینده می‌دانست

FARROKHROU PARSA / 1922–1980

تولد: ۱۹۲۲، قم، ایران

درگذشت: ۸ مه ۱۹۸۰، تهران (۱۸ اردیبهشت ۱۳۵۹)

ملیت: ایرانی

پدر: فرخ‌دین پارسا

مادر: فخرآفاق پارسا، روزنامه‌نگار

همسر: احمد شیرین‌سخن

فرزندان: سه پسر و دو دختر

تحصیلات: علوم طبیعی و پزشکی دانشگاه تهران

حرفه: پزشک، آموزگار و سیاستمدار

شناخته‌شده برای: نخستین وزیر زن ایران

سرچشمه انگیزه

فرخ‌رو در خانواده‌ای رشد کرد که به اهمیت آموزش دختران باور داشت. مادرش، مدیر نشریه «جهان زنان»، برای دفاع از فرصت برابر تحصیل با مخالفت و تبعید روبه‌رو شده بود. این محیط خانوادگی از زمینه‌های شکل‌گیری مسیر آموزشی فرخ‌رو بود.

روایت زندگی

فرخ‌رو در قم به دنیا آمد و پس از بازگشت خانواده به تهران، تحصیلاتش را ادامه داد. در سال ۱۳۲۱ ازدواج کرد و در کنار زندگی خانوادگی، تحصیل و تدریس را پیش برد. در سال ۱۳۲۹ مدرک پزشکی گرفت، اما علاقه‌اش به آموزش او را در مسیر معلمی نگه داشت. در سال ۱۳۴۲ به مجلس شورای ملی راه یافت و در سال ۱۳۴۷ وزیر آموزش و پرورش شد. پس از انقلاب ۱۳۵۷ بازداشت و در دادگاه انقلاب محاکمه شد و در اردیبهشت ۱۳۵۹ اعدام گردید.

دستاوردها و میراث

پارسا از بنیان‌گذاران انجمن بانوان فرهنگی در سال ۱۳۳۳ بود. او از تدریس زیست‌شناسی تا مدیریت آموزشی و نمایندگی مجلس، برای حضور بیشتر زنان در عرصه آموزش و جامعه تلاش کرد. رسیدن او به مقام وزارت در سال ۱۳۴۷، نقطه عطفی در تاریخ حضور زنان در مدیریت ایران بود. میراث او یادآور اهمیت دسترسی دختران به آموزش و فرصت مشارکت در تصمیم‌گیری‌های اجتماعی است.

از زندگی او چه آموختیم؟

داستان فرخ‌رو نشان می‌دهد که آموزش فقط کسب دانش نیست؛ می‌تواند فرصت انتخاب و ساختن آینده را برای انسان‌ها فراهم کند. مسیر او ما را به تأمل درباره نقش خانواده، معلم و جامعه در پرورش استعدادها و مسئولیت خودمان در برابر نسل‌های آینده دعوت می‌کند.

پرسشی برای تأمل: چگونه می‌توانیم فرصت یادگیری و رشد را برای نسل بعد فراهم کنیم؟